

Takzvaným analytikům už nikdo nevěří

Autor: Lukáš Kovanda

08.04.2008 08:46

Analytici na Wall Street nyní zrovna nemají na různých ustláno. S hypoteční krizí a jejími bolavými následky si stále více investorů uvědomuje to, co ti nebystřejší vědí dlouho: analytici jsou k ničemu.

Agentura Bloomberg uvádí čísla. Pro třetí čtvrtletí loňského roku se 1800 analytiků „statisticky usneslo“, že růst zisků obchodovaných firem bude o 8,2 procentního bodu vyšší, než kolik následně činila realita. Pro čtvrté čtvrtletí analytici nadhodnotili zisky o 33,5 procentního bodu – tak výrazně se v historii dosud nikdy „nesešli“.

„Není se čemu divit, že investoři už prostě analytikům nevěří,“ postěžovala si Liz Ann Sondersová, šéfka investičních strategií ve společnosti Charles Schwab.

Analytici „vás svedou i z útesu,“ varuje Richard Weiss, investiční šéf City National Bank, před slepou odevzdaností analytickým doporučením. Mnoho vědeckých rozborů prokázalo (tento výjimečně nikoliv), že analytici trpí – zřejmě úmyslně, v rámci marketingu – tím, co ekonomové označují za „optimistické vychýlení“: jejich hlavním úkolem je rozsévat na trzích pokud možno co nejoptimističtější náladu a povzbuzovat tím obchodování (i za tu cenu, že se jejich přehnaně rozjívené predikce v realitě nenaplní – finanční trhy jsou tak komplexní, že se lze vždy na něco vymluvit).

Optimismus si analytici uchovávají i nyní. Tvrdí, že co se zisků amerických firem týče, bude letošní rok nejvydařenější v historii, index Standard & Poor's 500 prý vzroste o 10,7 procenta. Už dokonce i šéf Fedu Ben Bernanke přitom připustil, že americká ekonomika může upadnout do recese, a banky již, jak se odhaduje, odepsaly nevídaných 232 miliard dolarů.

Nad analytiku se patrně nikdy takto mračna nestahovala, i když už za sebou mají několik temných chvil. V roce 2002 například firmy z Wall Street zaplatily 1,4 miliardy dolarů na pokutách poté, co vyšetřovatelé shledali, že analytici upravovali (směrem do optimistična, samozřejmě) výzkumné studie v době technologické bubliny konce devadesátých let, čímž samozřejmě onu bublinu výrazně přifoukli. „Otec“ všech optimisticky uchýlených analytiků, neoklasický ekonom Irving Fisher, si své období temna prožil po krachu na Wall Streetu v roce 1929 – jen pár dní před tím totiž investory ponoukal, že akcie čeká trvale zářná budoucnost.

Kdo si v paměti uchová, že analytici jsou spíše marketgovými pracovníky dané investiční společnosti než v rámci možností nezaujatými odborníky, vyvaruje se nepříjemných rozčarování.